

Бо́льстъ на женыте, защбо то и́мъ
въгáло птичeto.

Останали прбчее сичките печалны, и жалны онáя
околинны жены, защбо то изгубели птичето, и мла-
мрали любопытството си, и думали: злополчны ныа,
съ каквò лицè кече ще ся върнeme предз Царя, ка-
то неувáрдихме повелéнието мъ? нето ёдна ноць мо-
жихме да оувáрдиме птичето затворено. Злополчны
и неутешны ныа! каква душа, каква дёрзость ще
бъде нашата оутрѣ? Така сичките онáя ноць пре-
минали съ болесть и оуткененїe, и незнáли каквò
да напрavятъ на оутрешныя тъ дёнь, да отидятъ
ли предз Царя, или да си съдятъ въ кырыте.

Опредѣленїе на велико душны жены.

Като сѧ преминалъ ноцьта, станали женыте, и съ-
бралися заедно, и като отчáинны незнáли кой
путь да оуловятъ, и къкъ ще сѧ върнатъ предз
Царя, заради вината що направели: подобно ся оу-
дивлявали да ли є нѣжда да ся върнатъ при Цар-
ицата или не. ёдна думала на ёдна спосбъ, а
дрѣга на дрѣга: ёдна пренождала да отидятъ,
а дрѣга да не ходятъ. Най послѣ, слѣдь много думы,
дойшла ёдна предз тѣхъ, којто ся виждалъ
да є ималъ най жива душа отъ дрѣгите, и рекла:
за кој причина да губиме веche толкова време, за-
да владослобимъ помеждъ си? вината сега веche ста-
налъ, и не є возможно да ѕ покрываеме, нито да ѕ
исправиме, но само да тѣхсиме милость отъ Царя,
и да мъ кажиме свободно дѣлото, както ся є слу-